

Pravé a falešné pokání

*Matouš 3:1 Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v Judské poušti:
2 "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské."*

Jan Křtitel řekl lidem, jak mají činit pokání

*Lukáš 3:8 Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání, a nezačínajte si říkat: 'Náš otec jest Abraham!' Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.
9 Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně."
10 Zástupy se Jana ptaly: "Co jen máme dělat?"
11 On jim odpověděl: "Kdo má dvoje oblečení, dej tomu, kdo nemá žádné, a kdo má co k jídlu, udělej také tak."
12 Přišli i celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se: "Mistře, co máme dělat?"
13 On jim řekl: "Nevymáhejte víc, než máte nařízeno."
14 Tázali se ho i vojáci: "A co máme dělat my?" Řekl jim: "Nikomu nečiňte násilí, nikoho nevydírejte, spokojte se se svým žoldem."*

Matouš 4:17 Od té chvíle začal Ježíš kázat: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské."

Nejdříve tedy Jan vyzýval lid k činění pokání a pak také Ježíš Kristus. Mnozí ale nechápou, co to pokání je a jak se má činit.

Většina lidí si myslí, že pokání je to, když člověk uzná svoji vinu a lituje svých hříchů. To není pokání. To je falešné pokání. Většina lidí ví v okamžiku, kdy se dopustí nějakého hříchu, že udělali něco zlého a mnozí toho litují, jenže to nestačí na odpuštění hříchu. Pokání není lítost nad hříchem, ale rozhodnutí vůle a mysli obrátit se od zlého a napravit škody. Je to obrat o 180 stupňů.

Příklad falešného pokání.

*Matouš 27:1 Když bylo ráno, uradili se všichni velekněží a starší lidu proti Ježíšovi, že ho připraví o život.
2 Spoutali ho, odvedli a vydali vladaři Pilátovi.
3 Když Jidáš, který ho zradil, viděl, že Ježíše odsoudili, pocítil výčitky, vrátil třicet stříbrných velekněžím a starším
4 a řekl: "Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!" Ale oni mu odpověděli: "Co je nám po tom? To je tvoje věc!"
5 A on odhodil peníze v chrámě a utekl; šel a oběsil se.*

Jidáš, který Ježíše zradil, měl výčitky svědomí, litoval svého hříchu. Dokonce vyznal: "Zhřešil jsem, zradil jsem nevinnou krev!" Zahodil i peníze, které dostal za zradu a pak se oběsil.

To, co Jidáš udělal, nebylo skutečné pokání. Měl lítost, zahodil i peníze, přesto nedostal milost od Boha, aby činil pokání a pro tuto zradu už nebyl schopen přijít za Ježíšem a prosit Ho za odpuštění. Nepomůže ti litovat svých hříchů a zpovídat se lidem a sypat na sebe popel. Lidé ti nepomohou, odmítnou tě a ty zůstaneš ve svém hříchu.

Jidáš neměl jednat s velekněží a staršími, ale měl jít za Ježíšem.

Příklad pravého pokání.

Lukáš 15:11 Řekl také: "Jeden člověk měl dva syny.

12 Ten mladší řekl otci: 'Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.' On jim rozdělil své jmění.

13 Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel.

14 A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi.

15 Šel a uchytil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře.

16 A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával.

17 Tu šel do sebe a řekl: 'Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem!

18 Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě.

19 Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.'

20 I vstal a šel ke svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho spatřil a hnout lítostí běžel k němu, objal ho a políbil.

21 Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.'

22 Ale otec rozkázal svým služebníkům: 'Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy.

23 Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a budme veselí,

24 protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.' A začali se veselit.

Tento marnotratný syn si myslel, že se bude mít lépe ve světě, než u svého otce, a proto se rozhodl, že si svůj život zařídí podle svého rozhodnutí. Jenže neměl v sobě vybudovanou odpovědnost za své jednání. Žil tak, jako mnoho lidí dnes. Dokud mají peníze, tak hýří, utrácejí, užívají si života. Mnozí ani nezačali šetřit a myslí si, že to nějak za ně společnost zařídí. Jenže situace se může rychle změnit a sociální dávky a státem řízené podpory mohou rychle skončit a pokud nebudeš mít žádné prostředky, tak tě tato doba přivede do chudoby. Moudří lidé neutrácejí veškeré prostředky a nežijí z výplaty do výplaty. Jenom hloupí a lehkovážní lidé nepřemýšlejí.

Jsou dva extrémy. Jedni stále šetří i tam, kde by nemuseli. Druzí nerozvázně utrácejí a jdou z jedné půjčky do druhé.

Římanům 13:8 Nikomu nebudte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon.

1 Korintským 7:23 Bylo za vás zapláceno výkupné, nebudte otroky lidí!

Člověk bez rozumu se může rychle stát otrokem lidí. Pak tě začnou vydírat a zneužívat.

Ten marnotratný syn si myslel, že ve světě to půjde snadněji, bez námahy, bez práce. Jenže i to největší bohatství se dá rychle utratit a můžeš o ně rychle přijít. I slavní lidé, kteří měli velké peníze, zkrachovali a dostali se do chudoby. Nenaučili se hospodařit. Mysleli si, že mají neomezené možnosti. Pavel apoštol v 1. Tim 6:17 napomíná věřící, aby nebyli pyšní a nedoufali v nejisté bohatství, nýbrž v Boha. V tomto světě není nic jisté a to, co platilo ještě včera, nemusí platit zítra.

Marnotratný syn utratil veškeré jmění rozmařilým životem a v té zemi nastal hlad. Prosperita skončila, lidé přestali utrácet za zbytečnosti. To se děje i dnes. Poklesla spotřeba, lidé šetří a nekupují tolik jako před půl rokem. Bojí se. Čeká nás recese, inflace není ještě na vrcholu.

Ten syn přijal podřadnou práci - pásl vepře. Pro Žida je to velmi ponižující, protože prase bylo nečisté zvíře. A v té době si přál, aby mohl jíst aspoň ty slupky, co žrali vepři.

Vzpomněl si, že u svého otce měl vždycky chleba nazbyt a nikdy netrpěl nouzí.

1. Šel do sebe. Zhodnotil svůj život a pravdivě přiznal, proč se do takového stavu dostal. Pro svoji lehkovážnost, naivitu, neposlušnost a také tvrdohlavost a svévolné jednání. Otec ho určitě varoval a domlouval mu, ale on neposlechl. Uznal tedy svoji vinu - svůj hřích.

2. Rozhodl se. Pokání není lítost, ale rozhodnutí. Rozhodl se, že se před otcem pokoří a vyzná svůj hřích. A nejen to, přijal i svůj soud. Věděl, že nemá nárok na žádný majetek, na žádné požehnání od Otce. Všechno zpronevěřil. Přesto spoléhal na milost svého otce a spokojil by se i s tím, kdyby už nebyl nazýván synem, ale sloužil by jen jako nádeník. Pracoval by jen za jídlo a nocleh.

3. Uskutečnil své rozhodnutí. Vstal a šel a jak se rozhodl, tak učinil. Nestačí jen se rozhodnout, že něco napravím, ale důležité pro pokání je to opravdu provést. Mnoho lidí nečinilo pokání, protože věděli, že udělali něco zlého, litovali svých činů, ale neučinili skutek pokání. Ten syn byl rozhodnut přijmout jakékoli rozhodnutí i to, že by ho otec nepřijal. Otec byl hnut lítostí a smiloval se nad svým synem. Nečekal na to, co mu chtěl syn říci, že bude jen nádeníkem. Už po prvním vyznání a opravdovém pokání, ho přijal znovu do svého domu za svého syna.

Toto je milost, kterou dává nebeský Otec všem, kteří činí opravdové pokání.

Pravé pokání je rozhodnutí - změna smýšlení a může být doprovázeno i lítostí. Samotná lítost bez rozhodnutí a naplnění skutku pokání je falešné pokání.

Křesťané dělají chybu, když obráceným lidem říkají, že mají hlavně litovat svých hříchů. Je to největší omyl při činění pokání.

I kdybys každý den litoval svých hříchů a psal bys o tom, jak tě to mrzí, nezmění tě to.

Musíš jít za osobou, které se týká tvé provinění.

Marnotratný syn řekl otcí: "Zhřešil jsem vůči nebi i vůči tobě".

Pokání je také obrátit se od špatného směru k dobrému.

Proč nemají mnozí lidé víru? Víra je dar od Pána až po opravdovém pokání.

Víru nebudeš mít, pokud jsi opravdově nečinil pokání.

Mnozí nezměnili názor, nepoddali se Ježíši Kristu, stále obhajují své přesvědčení, že nic špatného neudělali. Pokud nemáš víru, pak jsi nesplnil podmínky pokání.

Kdo neučiní biblické pokání, je rozpolcený, má dvojí mysl. Na jedné straně souhlasí s Božím slovem, ale nemůže dosáhnout žádného požehnání od Boha.

Člověk může minou dobu, kdy se ještě může změnit. Nejkritičtější doba je tehdy, když ti Bůh řekne, čiň pokání, cítíš to ve svém srdci a ty to odložíš nebo tím pohrdneš.

Když pohrdneš Boží milostí, pak se Bůh otočí k tobě zády a ty už nejsi schopen činit pokání.

Zatvrzování srdce probíhá postupně, až je jako kámen. Další kázání a výzvy ti už nepomohou. Čím déle člověk chodí do Boží přítomnosti a odmítá činit pokání, pak žádné pomazání, nadpřirozené skutky, ani zázraky s ním nepohnou a nemůže se změnit.

V duchovním světě existuje něco jako "čas k pokání". Je to určitá doba, po kterou Duch svatý působí na mysl i srdce člověka skrze kázané slovo, skrze Ducha svatého a Boží přítomnost s divy a zázraky.

Když člověk tuto dobu mine a jen se všemu diví, pak se tato milost uzavře a Bůh takového člověka už nenapomíná.

Ve zjevení Jana je list andělu v církvi, ve kterém Pán píše.

Zjevení Janovo 2:19 "Vím o tvých skutcích, lásce a víře, službě a vytrvalosti; vím, že tvých skutků je čím dál více."

20 *Ale to mám proti tobě, že trpíš ženu Jezábel, která se vydává za prorokyni a svým učením svádí moje služebníky ke smilstvu a k účasti na modlářských hostinách.*

21 *Dal jsem jí čas k pokání, ale ona se nechce odvrátit od svého smilstva.*

22 *Hle, sešlu na ni nemoc a do velikého soužení uvrhnu ty, kdo s ní cizoloží, jestliže se od jejích činů neodvrátí;*

23 *a její děti zahubím. Tu poznají všechny církve, že já vidím do nitra i srdce člověka, a každému z vás odplatím podle vašich činů.*

Vedoucí církve trpěli mezi sebou manipulativní ženu Jezábel, falešnou prorokyni.

Pán říká, že ji dal čas k pokání, ale ona se nechtěla odvrátit od svého smilstva.

Proto se na ni rozhněval a seslal na ni nemoc a varoval všechny, že se dostanou do soužení všichni, kdo s ní cizoloží, jestliže se neodvrátí od jejích činů.

Nemluví zde o lítosti, ale odvrácení se od zlých činů.

Neobrácení, falešné pokání zabrání věřícím, aby vešli do Božího království. A je úplně jedno, jestli znají celou Bibli a chodí na všechna křesťanská shromáždění.

Skutky apoštolské 3:19 Proto čiňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy

Smazání hříchů není možné jen tím, že člověk uvěří v Boha, nechá se pokřtít ve vodě i v Duchu svatém. Bůh dává své dary dopředu, i když ještě člověk pokání neučinil.

Pokání je proces, který trvá určitý čas. Bůh poskytuje každému člověku čas a je trpělivý. Jenže tento čas není nekonečný a trpělivost Boží také není nekonečná.

Milost a víra je darem každému člověku, který se rozhodne a činí pokání.

Pokání nejde nahradit prací, dobročinnými skutky. Milost si nejde odpracovat a zaplatit penězi. Cesta k pokání je pokora a poslušnost Pánu Ježíši Kristu.

1 Petrův 5:5 Stejně se i vy mladší podřizujte starším. Všichni se oblectě v pokoru jeden vůči druhému, neboť Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.

6 Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas.

Karel Jureček